

طرز العمل عدالت و انصاف

مقدمه

انصاف به معنای توجه به تمام ابعاد مسئله است برای صدور حکمی که موجب اقناع وجدان، عرف جامعه و فرد قضاوت کننده می شود؛ به عبارت دیگر، انصاف نوعی برآیند اصول کلی حقوقی است که سختی قواعد را تلطیف ساخته و درونمایه عدالتی است که قوانین بر اساس آن وضع شده و در نظام برای حفظ حقوق شهروندان به کار می رود.

یکی از مهم ترین موضوعات ارزشی و مورد توجه، عدالت و انصاف در نهاد است. توجه به این امر، بیانگر اهمیتی است که مدیران برای نیروی انسانی به عنوان یکی از سرمایه های با ارزش قائل هستند؛ از طرف دیگر، نهادها در فضای رقابتی در پی کسب رضایت و جذب مشتری هستند؛ چیزی که بقای نهاد را تضمین می کند. این امر میسر نمی شود؛ مگر این که به عدالت سازمانی توجه ویژه ای شود؛ زیرا عدالت به مثابه عامل حیات و بقای سازمان ها و نظام های اجتماعی شناخته شده است؛ بنابراین موفقیت هر نهاد به خصوص نهادهای اکادمیکی بستگی به نحوه تعامل رهبری با کادر علمی و اداری دارد. ضرورت و اهمیت رعایت سازمانی، به دلیل نقش حائز اهمیت رهبری در ارائه خدمات به کارمندان و جلب رضایت آنها در زمینه مسائل بهتر آموزشی مد نظر قرار می گیرد؛ زیرا رفتار عادلانه با کارمندان پیام جلب اعتماد کارمندان و کادر را با خود دارد که در نهایت موجب افزایش وفاداری و رضایت آنها می گردد که در بلندمدت، ضامن بقای نهاد است؛ به طور کلی، عدالت در دو بعد فردی و اجتماعی مطرح می شود. در اسلام، «عدالت فردی» عبارت است از این که شخص، خود را به فرمان های خداوند و اخلاق، پایبند بدارد و به ارزش های اخلاقی آراسته سازد و «عدالت اجتماعی» آن است که نسبت به دیگران به انصاف عمل کند و ستم روا ندارد. بدیهی است که عدالت اجتماعی، پیش زمینه هایی می خواهد که نخستین آنها، اعمال عدالت فردی و پالایش نفسانی است تا از طریق ممارست، عدالت در اجتماع تحقق یابد. انصاف شاخه ای از عدالت است با کمی تسامح در آن، به این معنا که اموری را انسان نمی تواند به یقین در دایره عدالت قرار دهد؛ ولی طبیعت و فطرت سالم آدمی و عقل سلیم و خرد جمعی بر این باور است که باید منصفانه رفتار شود.

ماده یکم: معیارهای عدالت و انصاف

۱. نفی هرگونه تبعیض میان منسوبان؛
۲. رعایت حقوق منسوبان و احترام به حق هر یکی از آنها؛
۳. باور و عمل به قانون اساسی، قانون تحصیلات عالی، مقررات و لوایح وزارت تحصیلات عالی و پوهنتون از طرف کارفرمایان در تمام زمینه ها؛
۴. عدم تبعیض جنسیتی در برابر کارمندان کادری، اداری و محصلان؛
۵. ارزشیابی های عادلانه کارمندان و عدم تبعیض در هنگام ارزیابی؛
۶. عدم کنترل های بی مورد در محیط کار؛
۷. بودن قوانین خشک و غیرقابل انعطاف در نهاد؛
۸. عدم جا به جایی مکرر و بدون دلیل کارمندان؛
۱۰. رعایت اصل شایسته سالاری در تمام سطوح نهاد؛
۱۱. داشتن دانش، تخصص و تعهد نسبت به وظیفه؛
۱۲. مبارزه با زورگویی و انواع فساد در امور محوله؛
۱۳. پیشگیری و مبارزه با پارتی بازی و قوم گرایی، منطقه پرستی و...؛
۱۴. عمل به تعلیمات اسلامی و آموزه های حقوق بشر در رابطه به تأمین عدالت و برابری؛

۱۵. ایجاد فضای امن برای ابراز عقاید، احساسات و ایده‌ها و آزادی اکادمیک؛
 ۱۶. تقویت مهارت‌ها و الگوهای ارتباطی با کارکنان؛
 ۱۷. ایجاد و تقویت نظام انگیزشی در دانشگاه؛
 ۱۸. ایجاد روحیه همبستگی و اتحاد بین کارمندان در واحدهای مختلف نهاد؛
 ۱۹. شفاف و مستندسازی نحوه ارائه خدمات به کارمندان و دانشجویان؛
 ۲۰. اطلاع رسانی از نحوه ارائه خدمات با نصب تابلوی‌های راهنما در مبادی ورودی نهاد؛
 ۲۱. رعایت عدالت و انصاف در ارائه خدمات به هم‌کاران؛
 ۲۲. نظارت بر حسن رفتار منسوبان؛
 ۲۳. شیوه رسیدگی به شکایات و تهیه گزارش‌های لازم در مورد آن؛
 ۲۴. تشویق و تقدیر از مدیران و کارکنان موفق، سخت‌کوش و شایسته بدون در نظر داشت مسائل وابسته‌گی؛
 ۲۵. رعایت نظم کاری، وقت شناسی و مسئولیت پذیری؛
 ۲۶. صداقت در گفتار، رفتار، پرهیز از تهمت، افترا و شایعه‌پراگنی؛
 ۲۷. برابری تمام کارمندان نهاد در برابر کارکرد کارفرمایان؛
 ۲۸. بالا بردن سطح سلامت کارکنان کادری، اداری و خدماتی؛
 ۳۱. بهبود سطح ایمنی و بهداشت محیط کاری کارکنان کادری، اداری و خدماتی؛
 ۳۲. استقرار کامل نظام سنجش عملکرد اثر بخش کمی و کیفی کارکنان کادری، اداری و خدماتی؛
 ۳۳. افزایش وجدان کاری بارعایت انصاف و عدالت؛
 ۳۴. حس وحدت و صمیمیت در بین کارکنان؛
 ۳۵. برنامه‌های بهبود کیفیت زندگی کاری در نهاد، ایجاد حس مالکیت در کارکنان از طریق مشارکت دادن آن‌ها در تصمیم‌گیری‌ها؛
 ۳۶. دادن مزایای جانبی به کارکنان کادری، اداری و خدماتی در کنار امتیاز معین شان مثل پرداخت هزینه سفر، دادن اضافه کاری‌های تشویقی در فواصل زمانی، اعطاء وام، هزینه تحصیل و ...؛
 ۳۷. شریک ساختن نظارت کارمندان کادری و اداری در سیاست گذاری‌ها، برنامه ریزی‌ها و تصمیم‌گیری‌های نهاد؛
 ۳۸. محاسبه ساعات درسی اضافه بر مکلفیت کاری اساتید؛
 ۳۹. دادن امتیازات معنوی به صاحبان آثار علمی (مقاله، کتاب و ...)؛
- این طرز العمل در یک مقدمه و ۳۷ ماده ترتیب گردید.